

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. balandžio 25 d.*

„Finansų sistemos apsauga nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir terorizmo finansavimui — Direktyva 2005/60/EB — 22 straipsnio 2 dalis — Sprendimas 2000/642/TVR — Kredito įstaigų pareiga pranešti apie įtartinus finansinius sandorius — Įstaiga, veikianti naudodamasi paslaugų teikimo laisve — Kompetentingo nacionalinio finansinės žvalgybos padalinio, atsakingo už informacijos rinkimą, nustatymas — SESV 56 straipsnis — Kliūtis laisvei teikti paslaugas — Privalomieji bendrojo intereso reikalavimai — Proporcingumas“

Byloje C-212/11

dėl *Tribunal Supremo* (Ispanija) 2011 m. kovo 21 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2011 m. gegužės 9 d. pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Jyske Bank Gibraltar Ltd

prieš

Administración del Estado

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro trečiosios kolegijos pirmininko pareigas einanti R. Silva de Lapuerta, teisėjai K. Lenaerts, E. Juhász, J. Malenovský ir D. Šváby (pranešėjas),

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorė A. Impellizzeri, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. rugsėjo 6 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Jyske Bank Gibraltar Ltd*, atstovaujamos *abogados* M. Rubio de Casas, J. M. Olivares Blanco, J. De la Calle y Peral ir *procurador* D. Bufalá Balmaseda,
- Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos A. Rubio González ir N. Díaz Abad,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos N. Rouam ir G. de Bergues,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* F. Urbani Neri,
- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Czech ir M. Szpunar,

* Proceso kalba: ispanų.

— Rumunijos vyriausybės, atstovaujamos R.-H. Radu bei A. Wellman ir R. Nitu,
— Europos Komisijos, atstovaujamos J. Baquero Cruz, E. Traversa, S. La Pergola ir C. Vrignon,
susipažinęs su 2012 m. spalio 4 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui (OL L 309, p. 15; toliau – Direktyva 2005/60 arba direktyva) 22 straipsnio 2 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Jyske Bank Gibraltar Limited* (toliau – *Jyske*), Gibraltare įsteigtos kredito įstaigos, kuri savo veiklą Ispanijoje vykdo naudodamasi paslaugų teikimo laisve, ir *Administración del Estado* dėl 2009 m. spalio 23 d. *Consejo de Ministros* (Ministrų Taryba) sprendimo, kuriuo buvo atmestas administracinis skundas, pareikštas dėl 2009 m. balandžio 17 d. tos pačios *Consejo de Ministros* sprendimo, kuriuo *Jyske* buvo paskirtos dvi baudos, kurių bendra suma 1 700 000 EUR, ir pareikšti du vieši papeikimai už atsisakymą pateikti *Servicio Ejecutivo de la Comisión para la Prevención de Blanqueo de Capitales* (Už pinigų plovimo prevenciją atsakinga įstaiga, toliau – *Servicio Ejecutivo*) informaciją arba jos nerūpestingą pateikimą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 1991 m. birželio 10 d. Tarybos direktyvos 91/308/EEB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui (OL L 166, p. 77; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 153), iš dalies pakeistos 2001 m. gruodžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/97/EB (OL L 344, p. 76, toliau – Direktyva 91/308), 6 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad institucijos ir asmenys, kuriems taikoma ši direktyva, bei jų vadovai ir darbuotojai glaudžiai bendradarbiautų su valdžios institucijomis, atsakingomis už kovą su pinigų plovimu:

- a) savo pačių iniciatyva pranešdami šioms valdžios institucijoms apie bet koki faktą, kuris gali būti pinigų plovimo požymis;
- b) šioms valdžios institucijoms paprašius, pateikdami joms visą būtiną informaciją pagal galiojančių įstatymų nustatytą tvarką.

2. Straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija perduodama tos valstybės narės valdžios institucijoms, atsakingoms už kovą su pinigų plovimu, kurios teritorijoje yra įsisteigusi informaciją perduodanti institucija arba asmuo. Paprastai informaciją perduoda institucijų arba asmenų, kuriems taikoma ši direktyva, paskirtas asmuo arba asmenys, laikydamiesi 11 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytos tvarkos.“

- 4 Direktyvą 91/308 panaikino ir pakeitė Direktyva 2005/60, kurios 40 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„Atsižvelgiant į pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo tarptautinį pobūdį, kaip nurodyta 2000 m. spalio 17 d. Tarybos sprendime 2000/642/TVR dėl valstybių narių finansinės žvalgybos padalinių bendradarbiavimo susitarimų dėl keitimosi informacija [(JO L 271, p. 4; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 15)], turi būti kiek įmanoma skatinamas finansinės žvalgybos padalinių [(toliau – FŽP)] veiksmų koordinavimas ir bendradarbiavimas, įskaitant ES FŽP tinklo įsteigimą. Šiam tikslui pasiekti Komisija turėtų teikti pagalbą, reikalingą tokiam koordinavimui palengvinti, įskaitant ir finansinę paramą.“

- 5 Kaip nurodyta šios direktyvos 5 straipsnyje, „siekdamos užkirsti kelią pinigų plovimui ir teroristų finansavimui, valstybės narės šios direktyvos taikymo srityje gali priimti arba palikti galioti griežtesnes nuostatas“.

- 6 Minėtos direktyvos 7 straipsnyje numatyta:

„Įstaigos ir asmenys, kuriems taikoma ši direktyva, privalo taikyti deramo klientų patikrinimo priemonės tokiais atvejais:

- a) užmegzdami verslo santykius;
- b) vykdydami nenuolatinius sandorius, kurių vertė 15 000 EUR ar daugiau, tiek tuomet, kai sandoris vykdomas kaip vienas veiksmas, tiek tuomet, kai jis vykdomas kaip keletas susijusių veiksmų;
- c) kai įtariamas pinigų plovimas ar teroristų finansavimas, nepaisant jokios leidžiančios [jokios taikytinos leidžiančios] nukrypti nuostatos, išimties ar ribos;
- d) kai esama abejonių dėl anksčiau gautų klientų tapatybės duomenų teisingumo ar atitikimo.“

- 7 Šios direktyvos 21 straipsnyje nurodyta:

„1. Siekdama veiksmingai kovoti su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu, kiekviena valstybė narė įsteigia FŽP.

2. Toks FŽP įsteigiamas kaip centrinis nacionalinis padalinys. Jis yra atsakingas už informacijos atskleidimų, susijusių su galimu pinigų plovimu, galimu teroristų finansavimu ar reikalaujamų pagal nacionalinius teisės aktus, gavimą (ir, kiek yra leidžiama, prašymą), analizę ir perdavimą kompetentingoms institucijoms. Tam, kad galėtų vykdyti savo pareigas, jam suteikiami atitinkami ištekliai.

3. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP turi galimybę tiesiogiai ar netiesiogiai laiku susipažinti su finansine, administracine ir teisėsaugos informacija, kuri jam reikalinga tinkamam pareigų atlikimui.“

- 8 Tos pačios direktyvos 22 straipsnyje nustatyta:

„1. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos ir asmenys, kuriems taikoma ši direktyva, ir atitinkamais atvejais – jų direktoriai ir darbuotojai – visapusiškai bendradarbiautų:

- a) savo iniciatyva skubiai informuodami FŽP, jeigu įstaiga ar asmuo, kuriems taikoma ši direktyva, žino, įtaria ar turi pakankamai pagrindo įtarti, kad atliekamas, buvo atliktas ar mėginta atlikti pinigų plovimą ar teroristų finansavimą;
- b) FŽP prašymu taikomuose teisės aktuose nustatyta tvarka skubiai pateikdami jam visą reikalingą informaciją.

2. 1 straipsnyje nurodyta informacija turi būti perduota valstybės narės, kurios teritorijoje yra įsikūrusi informaciją perduodanti įstaiga ar asmuo, FŽP. Paprastai informaciją perduoda 34 straipsnyje numatyta tvarka paskirti asmuo ar asmenys.“

- 9 Kaip matyti iš Direktyvos 2005/60 3 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies f punkto, jos 22 straipsnyje aptariamos įstaigos taip pat apima filialus, kaip jie suprantami pagal 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/12/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (OL L 126, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 3 t., p. 272) 3 straipsnio 1 dalį. Pastarojoje nuostatoje „filialas“ apibrėžtas kaip veiklos vieta, kuri sudaro juridškai priklausomą kredito įstaigos dalį ir kuri tiesiogiai atlieka visas ar tam tikras kredito įstaigoms būdingas operacijas.

- 10 Sprendimo 2000/642 1 straipsnyje nustatyta:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad FŽP, įsteigti ar paskirti kovos su pinigų plovimo tikslais atskleidžiamai finansinei informacijai gauti, pagal jų nacionalinius įgaliojimus bendradarbiautų rinkdami, analizuodami ir tirdami atitinkamą informaciją šiuose padaliniuose dėl kiekvieno fakto, kuris galėtų būti pinigų plovimo požymiu.

2. Šio straipsnio 1 dalies tikslais valstybės narės užtikrina, kad FŽP, prašomi ir be išankstinio prašymo, pagal šį sprendimą arba pagal esamą ar būsimą supratimo memorandumą keistusi informacija, kuri gali būti svarbi FŽP apdorojant ar analizuojant informaciją apie arba tiriant finansines operacijas, susijusias su pinigų plovimu ir su juo susijusius fizinius ar juridinius asmenis.

3. Tais atvejais, kai valstybė narė yra paskyrusi kaip FŽP policijos instituciją, ji gali teikti to FŽP turimą informaciją, kuria turi būti keičiamasi pagal šį sprendimą, gaunančios valstybės narės tam tikslui paskirtai ir šio straipsnio 1 dalyje minėtose srityse kompetentingai institucijai.“

- 11 Kaip nurodyta šio sprendimo 4 straipsnyje:

„1. Prie kiekvieno prašymo pagal šį sprendimą pridedama atitinkamų prašančiam FŽP žinomų faktų pažyma. Prašyme FŽP nurodo, kaip prašoma informacija bus naudojama.

2. Gavęs prašymą pagal šį sprendimą prašomas FŽP visą atitinkamą prašyme nurodytą informaciją, įskaitant turimą finansinę informaciją ir teisėsaugos reikalaujamą informaciją, pateikia nereikalaujamas oficialaus prašymo pagal valstybėms narėms taikomas konvencijas ar susitarimus.

3. FŽP gali atsisakyti atskleisti informaciją, kuri galėtų pakenkti prašomoje valstybėje narėje atliekamam baudžiamajam tyrimui, arba išskirtinėmis aplinkybėmis tais atvejais, kai informacijos atskleidimas būtų aiškiai neproporcingas teisėtiems fizinio ar juridinio asmens arba atitinkamos valstybės narės interesams arba kitaip neatitiktų pagrindinių nacionalinės teisės principų. Toks atsisakymas yra tinkamai paaiškinamas informacijos prašančiam FŽP.“

- 12 Minėto sprendimo 10 straipsnyje patikslinta, kad jis taikomas Gibraltarui ir kad dėl to, nepaisant 2 straipsnio, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriatui gali pranešti apie FŽP Gibraltare.

Nacionalinė teisė

- 13 Direktyva 91/308 į Ispanijos teisę buvo perkelta 1993 m. gruodžio 28 d. Įstatymu Nr. 19/1993 dėl įvairių prevencijos priemonių, susijusių su pinigų plovimu (*Ley 19/1993 sobre determinadas medidas de prevención de blanqueo de capitales*) (BOE, Nr. 311, 1993 m. gruodžio 29 d., p. 37327).

- 14 Pagal Įstatymo Nr. 19/1993 2 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą:

„Šiame įstatyme nustatyti įpareigojimai taikomi:

- a) Kredito įstaigoms

<...>

Prie pirmiau išvardytų subjektų taip pat priskiriami užsienio asmenys ar įstaigos, kurie, įsteigę filialus arba naudodamiesi laisve teikti paslaugas, be nuolatinio padalinio vykdo Ispanijoje tokio paties pobūdžio veiklą, kaip ir pirmiau nurodyti asmenys ar įstaigos.

Aptariamiesiems asmenims taikomi ir šiame įstatyme nustatyti įpareigojimai, susiję su operacijomis, vykdomomis tarpininkaujant jų atstovams arba kitiems fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie veikia kaip jų tarpininkai.“

- 15 Dėl pareigos informuoti Įstatymo Nr. 19/1993 3 straipsnyje nustatyta:

„Pirmesniame straipsnyje nurodytiems asmenims taikomi šie įpareigojimai:

<...>

4. Bendradarbiauti su *Servicio Ejecutivo* ir šiuo tikslu:

- a) savo iniciatyva jai pranešti apie bet kurį faktą ar operaciją, kurie gali būti neginčijamas požymis ar įrodymas, kad subjektas yra susijęs su pinigų, gaunamų iš šio įstatymo 1 straipsnyje minimų veiklų, plovimu. Paprastai praneša asmuo arba asmenys, kuriuos įpareigoti subjektai paskiria už tai atsakingais pagal 1 straipsnio 7 dalyje numatytą procedūrą. Šis (-ie) asmuo (-enys) dalyvauja visose administracinėse ar teismo procedūrose, susijusiose su pranešime pateiktais duomenimis arba bet kokia su juo susijusia informacija.

Teisės aktuose nustatomos konkrečios aplinkybės arba sandoriai, apie kuriuos *Servicio Ejecutivo* turi būti pranešama bet kuriuo atveju.

Taip pat turi būti pranešama apie operacijas, iš kurių matyti, jog jos akivaizdžiai neatitinka klientų veiklos pobūdžio, apimties arba ankstesnių operacijų, jeigu atlikus 2 dalyje numatytą specialų tyrimą paaiškėja, kad tokias operacijas, susijusias su šio įstatymo 1 straipsnyje nurodytos veiklos rūšimis, atlikti nėra ekonomiškai, profesionaliai arba komerciškai pagrįsta.

- b) *Servicio Ejecutivo* prašymu pateikti jai visą su jos įgaliojimais susijusią informaciją.“

<...>“

- 16 Minėto įstatymo 16 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Laikydami Pinigų plovimo ir finansinių nusikaltimų prevencijos komisijos nustatytų instrukcijų *Servicio Ejecutivo* ir prireikus [šios komisijos] sekretoriatas bendradarbiauja su tokią pačią kompetenciją turinčiomis kitų valstybių narių valdžios institucijomis, pirmiausia su valstybių, kurios įgyvendina savo suverenitetą Ispanijai kaimyninėse teritorijose, valdžios institucijomis <...>“

- 17 Įstatymas Nr. 19/1993 buvo panaikintas 2010 m. balandžio 28 d. Įstatymu Nr. 10/2010 dėl pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo prevencijos (*Ley 10/2010 de prevención del blanqueo de capitales y de la financiación del terrorismo*) (BOE, Nr. 103, 2010 m. balandžio 29 d., p. 37458), kurio tikslas – perkelti Direktyvą 2005/60 į Ispanijos teisės sistemą. Pagal šio įstatymo 48 straipsnio 3 dalį *Servicio*

Ejecutivo įsipareigoja bendradarbiauti su tokią pačią kompetenciją turinčiomis užsienio institucijomis. Nustatyta, kad informacija keičiamasi vadovaujantis vadinamosios „Egmonto grupės“ (neformali įvairių valstybių, įskaitant ir valstybes nares, FŽP grupė, kuri taip pat yra keitimosi informacija forumas ir kurios veikla susijusi su skirtingų FŽP bendradarbiavimu) principais ir pirmiausia Sprendimu 2000/642.

18 1995 m. birželio 9 d. Karaliaus dekreto Nr. 925/1995, kuriuo nustatoma 1993 m. gruodžio 28 d. Įstatymo Nr. 19/1993 dėl įvairių prevencijos priemonių, susijusių su pinigų plovimu, įgyvendinimo tvarka (*Real Decreto 925/1995 por el que se aprueba el Reglamento de la Ley 19/1993, de 28 de diciembre, sobre determinadas medidas de prevención del blanqueo de capitales*) (BOE, Nr. 160, 1995 m. liepos 6 d., p. 20521), 5 straipsnio 2 dalies c punkte nustatyta pareiga pranešti *Servicio Ejecutivo* apie judėjimus sąskaitose iš mokesčių rojaus teritorijų arba į jas.

19 Šio karaliaus dekreto 7 straipsnio 2 dalies b punkte nustatyta:

„Bet kuriuo atveju pranešti įpareigoti asmenys kas mėnesį praneša *Servicio Ejecutivo* apie:

<...>

„b) fizinių ar juridinių asmenų, ūkio ir finansų ministro įsakyme nurodytų teritorijų ar valstybių rezidentų – arba jų vardu veikiančių asmenų – operacijas arba operacijas, kuriose dalyvauja šie asmenys, taip pat apie operacijas, per kurias lėšos pervedamos į minėtas teritorijas ar valstybes arba iš jų, neatsižvelgiant į su jomis susijusių asmenų rezidavimo vietą, jei šių operacijų suma viršija 30 000 EUR arba atitinkamą sumą užsienio valiuta.“

20 Mokesčių rojumi laikomos teritorijos ir nebendradarbiaujančios teritorijos anksčiau buvo išvardytos 1991 m. liepos 5 d. Karaliaus dekretu Nr. 1080/1991 (BOE, Nr. 167, 1991 m. liepos 13 d., p. 233371) ir 2002 m. spalio 24 d. Įsakyme ECO/2652/2002 dėl pareigų pranešti apie operacijas, susijusias su tam tikromis valstybėmis, Pinigų plovimo ir finansinių nusikaltimų prevencijos komisijos *Servicio Ejecutivo* (*Orden ECO/2652/2002 por la que se desarrollan las obligaciones de comunicación de operaciones en relación con determinados países al Servicio Ejecutivo de la Comisión de Prevención del Blanqueo de Capitales e Infracciones Monetarias*, BOE, Nr. 260, 2002 m. spalio 30 d., p. 38033). Gibraltaras yra įtrauktas į šį sąrašą.

21 *Tribunal Supremo* teigimu, 2007 m. Įstatymo dėl pinigų plovimo ir pajamų iš nusikalstamos veikos (*Crime (Money Laundering and Proceeds) Act 2007*), kuriuo Direktyva 2005/60 perkelta į Gibraltarą teisės aktus, 5 straipsnyje nustatyta pareiga saugoti banko paslaptį.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

22 *Jyske*, Danijos banko NS *Jyske Bank* dukterinė bendrovė, yra Gibraltare įsteigta kredito įstaiga, kontroliuojama Finansinių paslaugų komisijos (*Financial Services Commission*).

23 Kaip nurodyta sprendime pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą, klostantis pagrindinėje byloje nagrinėjamos faktinės aplinkybės *Jyske* vykdė savo veiklą Ispanijoje naudodamasi laisve teikti paslaugas, t. y. neįsteigusi šioje valstybėje jokios įstaigos.

24 2007 m. sausio 30 d. Ispanijos FŽP, t. y. *Servicio Ejecutivo*, pranešė *Jyske*, jog dėl to, kad *Jyske* neskyrė asmens, įgalioto tartis su *Servicio Ejecutivo*, ji turi atlikti *Jyske* organizacinės struktūros ir procedūrų, susijusių su Ispanijoje jos vykdoma veikla naudojantis laisve teikti paslaugas, patikrinimą. *Servicio Ejecutivo* kartu paprašė iki 2007 m. kovo 1 d. pateikti jai dokumentus ir informaciją, be kita ko, susijusią su jos klientų tapatybe.

- 25 Šis prašymas buvo pateiktas remiantis 2007 m. sausio 24 d. *Servicio Ejecutivo* ataskaita, pagal kurią *Jyske* Ispanijoje vykdo intensyvią veiklą, kurios esmė – pirmiausia teikti paskolas su įkeitimu, skirtas nekilnojamajam turtui Ispanijoje įsigyti. Minėtoje ataskaitoje nurodyta, kad „tokiai veiklai Ispanijoje vykdyti imonei teikiama dviguba pagalba ar parama, t. y. patronuojančiosios bendrovės filialo Ispanijoje ir ypač – dviejų advokatų biurų Marbeljoje [(Ispanija)]. Pagal viešai paskelbtą informaciją vieno šių biurų savininkui buvo pareikšti įtarimai dėl galimo nusikaltimo – pinigų plovimo – ir jo pavardė, kaip ir minėto antrojo advokatų biuro pavadinimas, matyti daugelyje operacijų, apie kurias *Servicio Ejecutivo* pranešė kiti subjektai, įpareigoti informuoti apie pinigų plovimo požymius.“ Į tai atsižvelgdama *Servicio Ejecutivo* buvo tos nuomonės, kad esama labai didelės rizikos, jog *Jyske* yra naudojamas, kad būtų atliekamos pinigų plovimo operacijos jai, naudojantis laisve teikti paslaugas, vykdančią veiklą Ispanijoje. Pagal 2007 m. sausio 24 d. *Servicio Ejecutivo* ataskaitą šiuo tikslu taikomos sistemos esmė – Gibraltare sukurti „bendrovės tipo struktūras, kuriomis galiausiai siekiama išsisukti nuo to, kad būtų galima sužinoti, kas yra galutinis ir faktinis Ispanijoje, paprastai Kosta del Solyje, įgyto nekilnojamojo turto savininkas ir <...> kokia lėšų, panaudotų minėtam turtui įgyti, kilmė“.
- 26 2007 m. vasario 23 d. *Jyske* pranešė *Servicio Ejecutivo*, kad, siekdama išsiaiškinti, ar turi teisę suteikti šią informaciją nepažeisdama Gibraltaro teisės aktų dėl banko paslapties ir asmens duomenų apsaugos, ji kreipėsi patarimo į ją kontroliuojančią instituciją – *Financial Services Commission*. 2007 m. kovo 14 d. ši komisija paragino *Servicio Ejecutivo* pradėti tarpusavio bendradarbiavimo procedūrą. *Servicio Ejecutivo* 2007 m. balandžio 2 d. raštu jai atsakė, kad *Jyske* privalo atsakyti kaip savo veiklą Ispanijos teritorijoje vykdančias subjektas.
- 27 2007 m. birželio 12 d. *Jyske* suteikė *Servicio Ejecutivo* dalį prašytos informacijos. Tačiau, remdamasi Gibraltare galiojančiomis teisės normomis dėl banko paslapties, ji atsisakė perduoti duomenis, susijusius su klientų tapatybe. Pateiktoje informacijoje nebuvo ir dokumentų apie įtartinas operacijas, kurias *Jyske* atliko nuo 2004 m. sausio 1 d. vykdydama savo veiklą Ispanijoje naudodamasis laisve teikti paslaugas, kopijų.
- 28 Todėl 2007 m. spalio 25 d. *Servicio Ejecutivo* pradėjo tyrimą dėl *Jyske*, kaltindama ją pirmiausia Įstatymo Nr. 19/1993 nuostatų pažeidimu.
- 29 Pasibaigus minėtam tyrimui, 2009 m. balandžio 17 d. *Consejo de Ministros* nusprendė, kad *Jyske*, nevykdyma pagal Įstatymą Nr. 19/1993 jai tenkančių pareigų teikti informaciją, padarė labai sunkų pažeidimą, apibūdinamą kaip „atsisakymas teikti tikslią informaciją, kurios raštu paprašė *Servicio Ejecutivo*, ar rūpestingumo stoka tokią informaciją teikiant“ ir „pareigos teikti informaciją, susijusią su specialiais teisės aktuose nustatytais atvejais (nuolat teikiamos ataskaitos), nevykdymas“. Todėl Ministrų Taryba pareiškė jai du viešus papeikimus ir skyrė dvi baudas, kurių bendra suma – 1 700 000 EUR.
- 30 2009 m. balandžio 30 d. *Jyske* pateikė administracinį skundą dėl šio sprendimo *Consejo de Ministros*, o ši jį atmetė 2009 m. spalio 23 d. Tada *Jyske* pagal administracinės teisenos procesą pateikė skundą *Tribunal Supremo*. Grįsdama šį skundą *Jyske* teigia, kad pagal Direktyvą 2005/60 pareiga teikti informaciją jai nustatyta tik Gibraltaro valdžios institucijų atžvilgiu ir kad Ispanijos teisės aktai, pagal kuriuos į šios pareigos taikymo sritį įtraukiamos ir kredito įstaigos, kurios vykdo veiklą Ispanijoje naudodamosi laisve teikti paslaugas, neatitinka minėtos direktyvos nuostatų.
- 31 Šiomis aplinkybėmis *Tribunal Supremo* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar pagal Direktyvos 2005/60 <...> 22 straipsnio 2 dalį valstybė narė gali reikalauti, kad informacija, kurią turi pateikti jos teritorijoje veiklą vykdančios nuolatinio padalinio neturinčios kredito įstaigos, būtų privalomai ir tiesiogiai pateikta jos institucijoms, atsakingoms už pinigų plovimo prevenciją, ar, atvirkščiai, su prašymu pateikti informaciją turi būti kreipiamasi į valstybės narės, kurios teritorijoje yra įsikūrusi atitinkama kredito įstaiga, [FŽP]?“

Dėl prejudicinio klausimo

Dėl priimtinumų

- 32 Ispanijos Karalystė tvirtina, kad prejudicinis klausimas nepriimtinas, kadangi yra visiškai hipotetinis ir nesusijęs su pagrindinės bylos dalyku, nes pateiktas dėl Direktyvos 2005/560 22 straipsnio 2 dalies išaiškinimo, o ši direktyva privalėjo būti perkelta ne vėliau kaip 2007 m. gruodžio 15 d.; prašymai dėl informacijos *Jyske* buvo pateikti nuo 2007 m. sausio 30 d. iki birželio 12 d.
- 33 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką tik nagrinėjantis bylą nacionalinis teismas, atsakingas už sprendimo priėmimą, atsižvelgdamas į konkrečios bylos aplinkybes turi įvertinti prejudicinio sprendimo reikalingumą, kad galėtų priimti savo sprendimą, ir Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų svarbą. Todėl Teisingumo Teismas iš principo turi priimti sprendimą tuo atveju, kai pateikiami klausimai susiję su Sąjungos teisės išaiškinimu (2013 m. sausio 15 d. Sprendimo *Križan ir kt.*, C-416/10, 53 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).
- 34 Iš to išplaukia, kad klausimams, kurie susiję su Sąjungos teisės aiškinimu, taikoma svarbumo prezumpcija. Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo užduoto prejudicinio sprendimo tik jei yra akivaizdu, jog prašymas išaiškinti Sąjungos teisę yra visiškai nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar dalyku, kai problema yra hipotetinė arba kai Teisingumo Teismui nežinomos faktinės aplinkybės ir teisiniai pagrindai, kad jis galėtų naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (2010 m. birželio 1 d. Sprendimo *Blanco Pérez ir Chao Gómez*, C-570/07 ir C-571/07, Rink. p. I-4629, 36 punktas ir 2012 m. liepos 5 d. Sprendimo *Geistbeck*, C-509/10, 48 punktas).
- 35 Direktyva 2005/60, kurią prašoma išaiškinti, įsigaliojo 2005 m. gruodžio 15 d., t. y. anksčiau, nei *Servicio Ejecutivo* pateikė 2007 m. sausio 30 d. ir birželio 12 d. prašymus *Jyske* pateikti informaciją. Be to, nors aišku, kad terminas perkelti minėtą direktyvą pasibaigė tik 2007 m. gruodžio 15 d., tačiau ginčas pagrindinėje byloje kilo dėl 2009 m. spalio 23 d., t. y. pasibaigus šiam direktyvos perkėlimo terminui, *Consejo de Ministros* priimto sprendimo dėl *Jyske*.
- 36 Remiantis tuo darytina išvada, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

Dėl esmės

- 37 Prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Direktyvos 2005/60 22 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal ją draudžiami tokie valstybės narės teisės aktai, kuriuose reikalaujama, kad šios valstybės narės teritorijoje naudodamosi paslaugų teikimo laisve veikiančios kredito įstaigos pateiktą informaciją, reikiamą kovojant su pinigų plovimu, tiesiogiai šios valstybės narės FŽP.
- 38 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką siekdamas naudingai atsakyti teismui, kuris pateikė prejudicinį klausimą, Teisingumo Teismas gali laikyti reikalinga atsižvelgti į Sąjungos teisės nuostatas, kurių nacionalinis teismas nenurodė savo klausimo formuluotėje (2008 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Miltzer & Münch*, C-230/06, Rink. p. I-1895, 19 punktas).
- 39 Nagrinėjamu atveju atsakant į pateiktą klausimą reikia atsižvelgti ne tik į Direktyvos 2005/60 22 straipsnio 2 dalies išaiškinimą, bet ir į, pirma, visas minėtos direktyvos ir Sprendimo 2000/642 nuostatas ir, antra, SESV 56 straipsnio nuostatas.

Dėl Direktyvos 2005/60

- 40 Iš direktyvos 22 straipsnio 2 dalies formuluotės akivaizdu, kad įstaigos ir asmenys, kuriems taikomos iš šios direktyvos kylančios pareigos, privalo perduoti informaciją, reikalingą užkirsti kelią pinigų plovimui ir terorizmo finansavimui, valstybės narės, kurios teritorijoje jie yra įsikūrę, FŽP.
- 41 Priešingai, nei teigia Ispanijos vyriausybė, terminas „valstybės narės, kurios teritorijoje yra įsikūrusi informaciją perduodanti įstaiga ar asmuo“ neturi būti aiškinamas kaip atitinkamo subjekto, kuris naudojasi paslaugų teikimo laisve, atliekamos veiklos atveju apibrėžiantis priimančiosios valstybės narės, kurioje veikla atliekama, teritoriją.
- 42 Iš tikrųjų, pirma, toks aiškinimas neatitinka įprastos aptariamo termino reikšmės. Antra, minėtos direktyvos 22 straipsnio 2 dalyje paslaugos, teikiamos valstybėje narėje, kurioje įsikūręs subjektas, neatskiriamos nuo paslaugų, teikiamų naudojantis paslaugų teikimo laisve kitose valstybėse narėse, ir tuo labiau nenurodoma, kad tuo atveju, kai paslaugos teikiamos naudojantis paslaugų teikimo laisve, kompetentingų FŽP turi būti laikomas tos valstybės narės, kurioje šios paslaugos teikiamos, FŽP.
- 43 Darytina išvada, kad tos pačios direktyvos 22 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad joje numatyta, jog nurodyti subjektai privalo perduoti reikalaujamą informaciją FŽP tos valstybės narės, kurios teritorijoje jie yra įsikūrę; naudojantis paslaugų teikimo laisve atliktų operacijų atveju tai reiškia kilmės valstybės narės FŽP.
- 44 Vis dėlto reikia išnagrinėti, ar pagal šią teisės nuostatą nedraudžiama, kad priimančioji valstybė narė reikalautų iš jos teritorijoje pagal paslaugų teikimo laisvę veiklą vykdančios kredito įstaigos pateikti reikalingą informaciją tiesiogiai jos FŽP.
- 45 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad, pirma, pagal Direktyvos 2005/60 22 straipsnio 2 dalies formuluotę ši galimybė nėra tiesiogiai uždrausta.
- 46 Antra, atkreiptinas dėmesys, kad nors aišku, jog Direktyva 2005/60 turi dvejopą teisinį pagrindą (EB 47 straipsnio 2 dalis, dabar – SESV 53 straipsnio 1 dalis, ir EB 95 straipsnis, dabar – SESV 114 straipsnis), todėl ja taip pat siekiama užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, vis dėlto, kaip matyti iš jos pavadinimo ir konstatuojamųjų dalių bei aplinkybės, kad ji, kaip ir ankstesnė direktyva – Direktyva 91/308, buvo priimta atsižvelgiant į tarptautinį kontekstą, t. y. siekiant Sąjungoje taikyti ir padaryti privalomas Finansinių veiksmų darbo grupės kovai su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu (toliau – FATF), pagrindinės tarptautinės kovos su pinigų plovimu organizacijos, rekomendacijas, jos pagrindinis tikslas – finansų sistemos apsauga nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir terorizmo finansavimui.
- 47 Tad tokie teisės aktai, kaip nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, kuriais siekiama, kad priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos galėtų gauti informaciją, reikalingą veiksmingiau kovoti su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu, įgyvendina tikslą, panašų į numatytą Direktyvoje 2005/60.
- 48 Trečia, pagal Direktyvą 2005/60 iš valstybės narės, kurioje atliekamos įtartinos operacijos ar sandoriai, institucijų neatimama kompetencija tirti pinigų plovimo nusikaltimus ir už juos persekioti. Taip yra ir tuo atveju, kai operacijos atliekamos naudojantis paslaugų teikimo laisve.
- 49 Darytina išvada, kad Direktyvos 2005/60 22 straipsnio 2 dalimi iš esmės nedraudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos reikalaujama, kad jos teritorijoje naudodamosi paslaugų teikimo laisve veikiančios kredito įstaigos pateiktą reikalingą informaciją tiesiogiai šios valstybės narės FŽP, jeigu šiais teisės aktais nepažeidžiant Sąjungos teisės siekiama sustiprinti kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu veiksmingumą.

- 50 Tad šie teisės aktai negali pažeisti Direktyva 2005/60 įtvirtintų principų, susijusių su subjektams nustatytomis pareigomis pranešti informaciją, ir pakenkti esamų FŽP bendradarbiavimo ir keitimosi informacija būdų, numatytų Sprendimu 2000/642, veiksmingumui.
- 51 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, pirma, kad valstybės narės priimtais teisės aktais, kuriuose reikalaujama, kad kitoje valstybėje esančios finansų įstaigos, kurios pirmosios valstybės narės teritorijoje veikia naudodamosi paslaugų teikimo laisve, tiesiogiai jos FŽP pateiktą informaciją, reikalingą kovoti su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu, negali būti panaikinta Direktyvoje 2005/60 numatytų kredito įstaigų pareiga pateikti reikalaujamą informaciją valstybės narės, kurioje jos yra, FŽP, kaip tai numatyta šios direktyvos 22 straipsnyje.
- 52 Antra, kalbant apie FŽP veiksmų koordinavimą ir bendradarbiavimą, numatytą Direktyva 2005/60 ir Sprendimu 2000/642, pažymėtina, kad iš minėtos direktyvos 40 konstatuojamosios dalies matyti, kad, „atsižvelgiant į pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo tarptautinį pobūdį, kaip nurodyta Sprendime 2000/642 <...>, turi būti kiek įmanoma skatinamas FŽP veiksmų koordinavimas ir bendradarbiavimas, įskaitant ES FŽP tinklo įsteigimą“.
- 53 Šiuo atžvilgiu visų pirma pažymėtina: nors Direktyvoje 2005/60 numatyta daug konkrečių ir visapusių deramo klientų tikrinimo, pranešimo ir dokumentų saugojimo pareigų, kurias valstybės narės privalo nustatyti nurodytoms finansų įstaigoms, vis dėlto dėl FŽP bendradarbiavimo joje nenustatyta jokia pareiga ar procedūra, o jos 38 straipsnyje tik nurodyta, kad „Komisija siūlo būtiną paramą, kad palengvintų koordinavimą, taip pat ir keitimąsi informacija tarp FŽP Bendrijoje“.
- 54 Tad konstatuotina, kad nacionalinės teisės aktais, kaip antai nagrinėjamaisiais pagrindinėje byloje, nepažeidžiama jokia Sprendimo 2000/642 nuostata, jeigu šiuos teisės aktus priėmusios valstybės narės FŽP pareiga bendradarbiauti su kitų valstybių narių FŽP nepanaikinama ir abiem pusėms išsaugoma nepakitusi teisė prašyti perduoti kovai su pinigų plovimu reikalingus dokumentus ar informaciją.
- 55 Tokiais teisės aktais iš tiesų ne pažeistas Sprendime 2000/642 numatytas FŽP bendradarbiavimo mechanizmas, bet, be jo, atitinkamos valstybės narės FŽP numatyta priemonė, kaip tam tikru atveju, kai veikia jos teritorijoje vykdoma naudojantis paslaugų teikimo laisve, tiesiogiai gauti informaciją.
- 56 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Direktyvos 2005/60 22 straipsnio 2 dalimi nedraudžiami tokie nacionalinės teisės aktai, kaip nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, jeigu jie atitinka šio sprendimo 49–51 ir 54 punktuose nurodytas sąlygas.

Dėl SESV 56 straipsnio

- 57 Siekiant patikrinti, ar nebuvo pažeista Sąjungos teisė, kaip suprantama pagal šio sprendimo 49 punktą, dar reikia išnagrinėti, ar SESV 56 straipsniu nedraudžiami tokie nacionalinės teisės aktai, kaip nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, pagal kuriuos kredito įstaiga, kuri atitinkamos valstybės narės teritorijoje neįsisteigusi teikia paslaugas, privalo tiesiogiai minėtos priimančiosios valstybės narės FŽP pranešti apie įtartinas operacijas ir pateikti informaciją, kurios prašo ši institucija.
- 58 Iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad SESV 56 straipsniu reikalaujama panaikinti ne tik bet kokią paslaugų teikėjo diskriminaciją dėl pilietybės ar aplinkybės, kad jis įsteigtas kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje turi būti teikiama paslauga, bet ir bet kokius apribojimus, net vienodai taikomus tiek nacionaliniams, tiek kitų valstybių narių paslaugų teikėjams, jeigu jais gali būti draudžiama, daroma mažiau patraukli paslaugų teikėjo, įsteigto kitoje valstybėje narėje, kur jis teisėtai teikia panašias paslaugas, veikla ar jai trukdoma (1999 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Arblade ir kt.*, C-369/96 ir C-376/96, Rink. p. I-8453, 33 punktas ir 2012 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Komisija prieš Belgiją*, C-577/10, 38 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

- 59 Pirmosios valstybės narės teisės aktais, kaip antai nagrinėjamais šioje byloje, pagal kuriuos kredito įstaigai, kuri naudodamasi paslaugų teikimo laisve šios pirmosios valstybės narės teritorijoje vykdo veiklą iš kitos valstybės narės teritorijos, nustatyta pareiga tiesiogiai pirmosios valstybės narės FŽP pateikti informaciją, ribojama paslaugų teikimo laisvė, nes trukdoma vykdyti, naudojantis paslaugų teikimo laisve, veiklą ir dėl to patiriama papildomų išlaidų, be to, taip gali būti prisidedama prie valstybėje narėje, kurioje yra aptariama įstaiga, jau atliktų patikrinimų, ir dėl to ši įstaiga būtų atgrasinta minėtą veiklą vykdyti.
- 60 Tačiau pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką nacionalinės teisės aktai, kuriais reglamentuojama Sąjungos lygiu nevysiškai suderinta sritis ir kurie vienodai taikomi bet kuriam asmeniui ar įmonei, vykdančiai veiklą atitinkamos valstybės narės teritorijoje, nepaisant jų ribojamojo poveikio laisvei teikti paslaugas, gali būti pateisinami, jei atitinka privalomąjį bendrojo intereso, kuris vis dar neginamas pagal paslaugų teikėjui jo įsisteigimo valstybėje narėje taikomas taisykles, reikalavimą, yra tinkami užtikrinti, kad bus įgyvendintas jais siekiamas tikslas, ir neviršija to, kas būtina šiam tikslui pasiekti (žr. minėto Sprendimo *Arblade ir kt.* 34 ir 35 punktus ir 2006 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Komisija prieš Austriją*, C-168/04, Rink. p. I-9041, 37 punktą).
- 61 Kova su pinigų plovimu Sąjungos lygiu nevysiškai suderinta. Iš tikrųjų Direktyva 2005/60 ji derinama minimaliai, t. y. jos 5 straipsnyje valstybėms narėms leidžiama priimti griežtesnes nuostatas, jeigu šiomis nuostatomis siekiama sustiprinti kovą su pinigų plovimu ar terorizmo finansavimu.
- Privalomasis bendrojo intereso reikalavimas
- 62 Kova su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu ir pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo prevencija yra teisėti tikslai, kurių siekti valstybės narės išipareigojo tarptautiniu ir Sąjungos lygiu.
- 63 Kaip nurodyta Direktyvos 2005/60, kuria siekiama Sąjungos lygiu įgyvendinti FATF rekomendacijas, 1 konstatuojamojoje dalyje, „dideli nešvarių pinigų srautai gali pakenkti finansų sektoriaus stabilumui ir reputacijai bei kelia grėsmę vieningai rinkai, o terorizmas ardo pačius mūsų visuomenės pamatus“. Be to, minėtos direktyvos 3 konstatuojamojoje dalyje pabrėžiama, kad „pinigų plovėjai ir teroristų finansuotojai, siekdami palengvinti savo nusikalstamą veiklą, gali bandyti pasinaudoti kapitalo judėjimo ir finansinių paslaugų teikimo laisve“.
- 64 Be to, Teisingumo Teismas jau pripažino, kad su viešosios tvarkos apsaugos tikslu sietina kova su pinigų plovimu laikoma teisėtu tikslu, galinčiu pateisinti laisvės teikti paslaugas kliūtis (šiuo klausimu žr. 2011 m. birželio 30 d. Sprendimo *Zeturf*, C-212/08, Rink. p. I-5633, 45 ir 46 punktus).

– Galimumas aptariamais nacionalinės teisės aktais įgyvendinti siekiamus tikslus

- 65 Kadangi priimančiosios valstybės narės institucijos turi išimtinę kompetenciją nustatyti baudžiamąją atsakomybę, persekioti ir bausti už jos teritorijoje padarytus nusikaltimus, kaip antai pinigų plovimą ar terorizmo finansavimą, pateisinama tai, kad informacija apie minėtos valstybės narės teritorijoje atliktas įtartinas operacijas būtų perduota jos FŽP. Pagal nacionalinės teisės aktus, kaip antai nagrinėjamuosius pagrindinėje byloje, atitinkamai valstybei narei leidžiama reikalauti, kad kiekvieną kartą, kai kyla pagrįsta abejonė dėl finansinio sandorio teisėtumo, jai būtų suteikta informacija, kuri, kaip ji mano, naudinga, kad jos nacionalinės institucijos galėtų įvykdyti savo pareigas ir prireikus persekioti bei nubausti atsakingus asmenis.
- 66 Be to, kaip savo išvados 109 punkte pažymėjo generalinis advokatas, šiais teisės aktais atitinkamai valstybei narei leidžiama prižiūrėti visus finansinius sandorius, kuriuos jos teritorijoje sudaro kredito įstaigos, neatsižvelgiant į tai, kaip šios yra nusprendusios teikti savo paslaugas – steigti buveinę arba filialą ar naudotis laisve teikti paslaugas. Taip pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, pagal kurią nacionalinės teisės aktai gali užtikrinti nurodyto tikslo įgyvendinimą, tik jeigu jais iš tikrųjų

nuosekliai ir sistemiškai siekiama šio tikslo (2009 m. kovo 10 d. Sprendimo *Hartlauer*, C-169/07, Rink. p. I-1721, 55 punktas), visiems ūkio subjektams nustatytos panašios pareigos nuo to momento, kai jie vykdo veiklą toje pačioje nacionalinėje teritorijoje ir teikia panašias finansines paslaugas, kurios gali būti daugiau ar mažiau panaudotos pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo tikslais.

- 67 Tad nacionalinės teisės aktai, kaip antai nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, kuriuose nustatyta pareiga pateikti priimančiosios valstybės narės FŽP informaciją apie naudojantis paslaugų teikimo laisve šios valstybės narės teritorijoje atliktas operacijas, atrodo, tikrai leidžia veiksmingai ir nuosekliai įgyvendinti minėtai nacionalinės teisės aktais siekiamą tikslą.

– Proporcingumas

- 68 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką laisvę teikti paslaugas ribojanti priemonė yra proporcinga tik tuomet, kai yra tinkama ja siekiamų tikslų įgyvendinimui užtikrinti ir neviršija to, kas būtina jiems pasiekti (šiuo klausimu žr. 2006 m. birželio 15 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-255/04, Rink. p. I-5251, 44 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 69 Kad veiksmingai kovotų su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu, valstybė narė turi galėti gauti reikalingą informaciją, kuri jai leistų atskleisti tokius nusikaltimus, kurie gali būti padaryti jos teritorijoje arba kuriuos daro jos teritorijoje įsisteigę asmenys, ir už juos persekioti.
- 70 Vis dėlto nacionalinės teisės aktai, kaip antai nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, kuriais jos teritorijoje naudojantis paslaugų teikimo laisvę veiklą vykdančioms kredito įstaigoms nustatyta pareiga tiesiogiai jos FŽP pateikti minėtą informaciją, proporcingi tik jei Direktyvos 2005/60 22 straipsnyje, aiškinamame kartu su Sprendimu 2000/642, numatytas mechanizmas neleidžia minėtam FŽP šios informacijos gauti tarpininkaujant valstybės narės, kurioje yra kredito įstaiga, FŽP ir taip pat veiksmingai kovoti su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu.
- 71 Iš tikrųjų informacijos, kurios reikia priimančiosios valstybės narės FŽP, gavimas iš kilmės valstybės narės FŽP reiškia, kad atitinkama kredito įstaiga patiria mažesnę administracinę ir finansinę naštą nei tuo atveju, kai taikoma pareiga minėtą informaciją pateikti tiesiogiai priimančiosios valstybės narės FŽP. Pirmia, gali būti, kad kilmės valstybės narės FŽP jau turi prašomus pateikti duomenis, nes kredito įstaiga pagal Direktyvos 2005/60 22 straipsnio 2 dalį privalo jai perduoti informaciją. Antra, jei savo ruožtu valstybės narės, kurioje yra kredito įstaiga, FŽP turėtų prašyti minėtos įstaigos ją pateikti, administracinė našta taip pat būtų mažesnė, nes kredito įstaiga turėtų atsakyti tik vienam asmeniui.
- 72 Tad reikia išnagrinėti, ar Sprendimu 2000/642 numatytas bendradarbiavimo ir keitimosi informacija mechanizmas leidžia priimančiajai valstybei narei bet kokiais aplinkybėmis veiksmingai kovoti su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu, susijusiu su naudojantis paslaugų teikimo laisve jos teritorijoje veikiančios kredito įstaigos veikla.
- 73 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad šis FŽP bendradarbiavimo mechanizmas turi tam tikrų trūkumų.
- 74 Pirmiausia pažymėtina, kad Sprendimu 2000/642 numatyta nemažai prašomojo FŽP pareigos pateikti prašančiajam FŽP prašomą informaciją išimčių. Pavyzdžiui, šio sprendimo 4 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad FŽP gali atsisakyti atskleisti informaciją, kuri galėtų pakenkti prašomojoje valstybėje narėje atliekamam teisminei tyrimui, arba tais atvejais, kai informacijos atskleidimas būtų aiškiai neproporcingas teisėtiems fizinio ar juridinio asmens arba atitinkamos valstybės narės interesams ar pažeistų pagrindinius nacionalinės teisės principus, o šių sąvokų apibrėžtis nepateiktos.
- 75 Be to, aišku, kad kovojant su pinigų plovimu ar terorizmo finansavimu, o tuo labiau jų prevencijai reikalinga kuo greitesnė institucijų reakcija. Direktyvos 2005/60 22 straipsnio 1 dalyje, be kita ko, aiškiai pažymima, kad nurodytą informaciją kredito įstaigos privalo skubiai perduoti, nesvarbu, ar

kalbama apie savanoriškus pranešimus apie įtartinas operacijas, ar reikalinga informacija pateikiama kompetentingo FŽP prašymu. Tad reikalingos informacijos perdavimas tiesiogiai valstybės narės, kurios teritorijoje atliekamos operacijos, FŽP, atrodo, yra tinkamiausias būdas užtikrinti kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu veiksmingumą.

- 76 Be to, Sprendime 2000/642 nenumatyti nei informacijos, kurią perduoda prašomasis FŽP, perdavimo terminai, nei sankcijos tuo atveju, jei prašomasis FŽP neįvykdo arba nepateisinamai atsisako perduoti prašomą informaciją.
- 77 Galiausiai, konstatuotina, kad informaciją, reikalingą kovai su pinigų plovimu ar terorizmo finansavimu, gauti pasinaudojant FŽP bendradarbiavimo mechanizmu sudėtinga ir dėl naudojantis paslaugų teikimo laisve vykdomos veiklos ypatumų.
- 78 Pirma, šiame kontekste pažymėtina, kad priimančiosios valstybės narės, kurios teritorijoje atliekamos nusikalstamos finansinės operacijos, FŽP geriausiai žino apie riziką, susijusią su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu nacionalinėje teritorijoje. Ši padalinį apie visus faktus, kurie gali būti susiję su finansiniais nusikaltimais minėtoje teritorijoje, informuoja ne tik įstaigos ir asmenys, kuriems taikoma Direktyva 2005/60, bet ir visos nacionalinės valdžios institucijos, įpareigtos persekioti už finansinius nusikaltimus ir patraukti už juos baudžiamojon atsakomybėn, – tai gali būti būtų administracinės, teisminės valdžios ar teisėsaugos institucijos, ar institucijos, įgaliotos prižiūrėti vertybinių popierių arba išvestinių finansinių priemonių rinkas.
- 79 Antra, kad galėtų kreiptis su prašymu pateikti informaciją pasinaudodamas Sprendime 2000/642 numatytu FŽP bendradarbiavimo mechanizmu, FŽP jau turi turėti informacijos apie įtarimus dėl pinigų plovimo ar terorizmo finansavimo. Kadangi pranešimai apie įtartinus sandorius pagal Direktyvos 2005/60 22 straipsnio 2 dalį pateikiami kilmės valstybės narės FŽP, o Sprendime 2000/642 nenumatyta pareiga savo iniciatyva ją pateikti priimančiosios valstybės narės FŽP, pastaroji tik retkarčiais turės įtarimus pagrindžiančios informacijos, reikalingos tam, kad kilmės valstybės narės FŽP būtų galima pateikti prašymą perduoti informaciją.
- 80 Be to, jeigu dėl pareigos pranešti priimančiosios valstybės narės FŽP naudodamosi paslaugų teikimo laisve veiklą vykdančios kredito įstaigos ir patiria išlaidų bei papildomų administracinių mokesčių, jie gana riboti, nes kredito įstaigos jau privalo turėti infrastruktūrą, būtiną tam, kad galėtų valstybės narės, kurioje jos yra, FŽP perduoti informaciją.
- 81 Šiomis aplinkybėmis priimančiosios valstybės narės teisės aktai, kaip antai nagrinėjamieji pagrindinėje byloje, atitinka proporcingumo reikalavimą tiek, kiek pagal juos reikalaujama, kad kitoje valstybėje narėje esančios kredito įstaigos perduotų, kiek tai susiję su naudojantis paslaugų teikimo laisve atliktomis operacijomis, kovai su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu reikalingą informaciją tiesiogiai priimančiosios valstybės narės FŽP tik tuo atveju, jei nėra veiksmingo glaudų ir visapusišką FŽP bendradarbiavimą užtikrinančio mechanizmo, leidžiančio taip pat veiksmingai kovoti su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu.
- 82 Šiuo atveju pagrindinėje byloje nagrinėjamais Ispanijos teisės aktais kredito įstaigoms, kurios, įsteigusios filialus arba naudodamosi laisve teikti paslaugas be nuolatinio padalinio, vykdo veiklą Ispanijoje, nustatyta pareiga tiesiogiai Ispanijos FŽP pateikti informaciją apie operacijas, kurias vykdančios lėšos pervedamos į tam tikras teritorijas arba iš jų, jei šių operacijų suma viršija 30 000 EUR.
- 83 Tokie teisės aktai, kuriuose nustatyta pareiga pranešti tik apie operacijas, kurios pagal nacionalinio teisės aktų leidėjo nustatytus objektyvius kriterijus turi būti laikomos įtartinomis, o ne apskritai apie visas Ispanijos teritorijoje naudojantis paslaugų teikimo laisve atliktas operacijas, neatrodo neproporcingi.

84 Galiausiai, kaip savo išvados 115 punkte pažymėjo generalinis advokatas, neatrodo, kad šie teisės aktai, kuriais pareigos nustatomos visoms kredito įstaigoms ir visiems užsienio asmenims ar įstaigoms, kurie vykdo veiklą Ispanijoje įsteigę pagrindines būstines, filialus arba naudodamiesi paslaugų teikimo laisve, būtų diskriminaciniai.

85 Iš visko, kas išdėstyta, matyti, kad į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip:

- Direktyvos 2005/60 22 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal ją nedraudžiami valstybės narės teisės aktai, kuriais reikalaujama, kad šios valstybės narės teritorijoje naudodamosi paslaugų teikimo laisve veikiančios kredito įstaigos pateiktą informaciją, reikalingą norint kovoti su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu, tiesiogiai šios valstybės narės FŽP, jeigu šie teisės aktai nedaro neigiamo poveikio minėtos direktyvos ir Sprendimo 2000/642 veiksmingumui,
- SESV 56 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad juo nedraudžiami tokie teisės aktai, jei jie pateisinami privalomuoju bendrojo intereso pagrindu, tinkami jais siekiamo tikslo įgyvendinimui užtikrinti, neviršija to, kas būtina jam pasiekti, ir taikomi nediskriminuojant, o tai turi patikrinti nacionalinis teismas, atsižvelgdamas į tai, kad:
 - tokie teisės aktai tinkami pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo prevencijos tikslui įgyvendinti, jei leidžia atitinkamai valstybei narei prižiūrėti ir veiksmingai sustabdyti įtartinus finansinius sandorius, kuriuos sudaro kredito įstaigos, teikiančios paslaugas nacionalinėje teritorijoje, ir prireikus persekioti bei bausti atsakingus asmenis,
 - šiais teisės aktais nustatyta pareiga kredito įstaigoms, kurios vykdo veiklą naudodamosi laisve teikti paslaugas, gali būti proporcinga priemonė šiam tikslui pasiekti, jei nėra, kalbant apie laikotarpį, kai klostėsi pagrindinės bylos aplinkybės, veiksmingo mechanizmo, užtikrinančio glaudų ir visapusišką FŽP bendradarbiavimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

86 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui 22 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal ją nedraudžiami tokie valstybės narės teisės aktai, kuriais reikalaujama, kad šios valstybės narės teritorijoje naudodamosi paslaugų teikimo laisve veikiančios kredito įstaigos pateiktą informaciją, reikalingą norint kovoti su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu, tiesiogiai šios valstybės narės finansinės žvalgybos padaliniui, jeigu šie teisės aktai nedaro neigiamo poveikio minėtos direktyvos ir 2000 m. spalio 17 d. Tarybos sprendimo 2000/642/TVR dėl valstybių narių finansinės žvalgybos padalinių bendradarbiavimo susitarimų dėl keitimosi informacija veiksmingumui.

SESV 56 straipsnį reikia aiškinti taip, kad juo nedraudžiami tokie teisės aktai, jei šie teisės aktai yra pateisinami privalomuoju bendrojo intereso pagrindu, tinkami jais siekiamo tikslo įgyvendinimui užtikrinti, nevirsija to, kas būtina jam pasiekti, ir taikomi nediskriminuojant, o tai turi patikrinti nacionalinis teismas, atsižvelgdamas į tai, kad:

- tokie teisės aktai tinkami pinigų plovimo ir terorizmo finansavimo prevencijos tikslui įgyvendinti, jei leidžia atitinkamai valstybei narei prižiūrėti ir veiksmingai sustabdyti įtartinus finansinius sandorius, kuriuos sudaro kredito įstaigos, teikiančios paslaugas nacionalinėje teritorijoje, ir prireikus persekioti bei bausti atsakingus asmenis,
- šiais teisės aktais nustatyta pareiga kredito įstaigoms, kurios vykdo veiklą naudodamosi laisve teikti paslaugas, gali būti proporcinga priemonė šiam tikslui pasiekti, jei nėra, kalbant apie laikotarpį, kai klostėsi pagrindinės bylos aplinkybės, veiksmingo mechanizmo, užtikrinančio glaudų ir visapusišką finansinės žvalgybos padalinių bendradarbiavimą.

Parašai.